

Udlodning tages kun Hensyn til de Fordringer, som have været prøvede paa den Tid, da Skifteretten beslutter, at Udlodningen skal foretages. De Fordringshavere, hvis Fordringer blive prøvede senere, erholde ved den paafølgende Udlodning, forsaavidt Midler dertil have, forlods Udlæg, svarende til, hvad de øvrige Fordringshavere allerede have faaet ved tidligere Udlodning, og deltage derefter i Udlodningen som de Dvrigte". Den, der kommer bagefter, faar altsaa Noget, hvis der er Noget til ham, men, hvis der ikke er Noget til ham, kan han ikke rokke ved det Paaferede. Lovforslaget har i det Hele søgt at ordne Forholdet saaledes, at Voets Behandling kan gaa uforskyret fremad, idet de, som ikke have meldt sig tidligere, maa tage Skade for Gjæmsgjæld, forsaavidt de ikke kunne forlange Noget af det omgjort, der gyldtig er foretaget, forinden de melde sig, medens man paa den anden Side har ment, at det derimod vilde være ubilligt at negte dem Gjæmsgjærelse, naar Saadant kan ske uden at forstyrre, hvad der er paaferet, og uden at gjøre noget Indgreb i den rolige Gang af Voets Behandling.

Med Hensyn til § 97 gjorde den ærede Taler en Bemærkning, hvorpaa Svaret er let at give, idet det nemlig er klart, at, hvis Voet skal ekstraderes til Skyldneren, maa denne først betale Extraditionsgebyret. Dette tror jeg behøver ligesaa lidt at siges i den foreslaaede nye Lov, som det er sagt i den nu gjældende Lovgivning, hvor det dog aldrig har været betvivlet. I det omhandlede Tilfælde forholder Retten sig jo ganske simpelt saaledes, at den ikke ekstraderer Voet, forinden den faar Gebyret. Den, der vil have Voet ekstraderet, maa altsaa se at skaffe Gebyret tilveie; ellers faar han ikke Voet ekstraderet. Den ærede Taler gjorde dernæst nogle Bemærkninger med Hensyn til Bestemmelsen i § 134 om, at Fordringshavere, naar der ikke opnaas Afford, beholde deres Ret mod Skyldneren, forsaavidt angaar den Del af deres Fordringer, som de ikke faae betalt. Ogsaa paa dette Punkt gjælder det om et meget vigtigt Spørgsmaal, nemlig om man skal gjøre et endnu større Brud paa den

gjældende Ret end det, som man allerede i Lovforslaget har gjort ved at sige, at Evangsafford befri Skyldneren. Spørgsmaalet er, om man skal gaa saa langt, at man siger, at ogsaa, hvor ingen Evangsafford kommer istand, men hvor Voet maa repareres paa sædvanlig Maade, skal Skyldneren være fritagen for at tilsvare den Gjæld, der ikke bliver dækket. Da det altid er forbundet med store Betæneligheder saaledes at annullere Gjældsfordringer, der ere gyldtig stiftede, har det været Proceskommissionens Mening, at man ikke burde og kunde gaa videre end til at sige, at, hvor Kreditorerne ville bevillige den foreslaaede Afford, bliver Skyldneren fri, samt at, for at lette Afslutningen af en Saadan, skal Majoriteten kunne binde Minoriteten. Hvor Afford ikke kan komme istand, har Kommissionen derimod ikke dristet sig til at gaa saavidt som til at fritage den Paagjældende for hans Gjæld, men har ment at maatte blive staaende ved den gjældende Retts Regel, som jo er den, at Manden skylder og vedbliver at skyld, indtil han betaler. — Med Hensyn til § 119 i Kapitlet om Afford gjorde det ærede Medlem iøvrigt en Bemærkning, som jeg dog tror berøede paa en Misforstaaelse. Han udtalte en Frygt for, at den Kreditor, der ikke havde anmeldt sin Fordring, skulde, ogsaa hvor Afford var afsluttet, kunne senere og gjøre hele sin Fordring gjældende mod Skyldneren. Jeg tror imidlertid, at Forholdet paa dette Punkt ganske simpelt er dette, at Afforden er, som der staar i § 119, paa en Undtagelse nær, bindende ogsaa for de Fordringshavere, som ikke have meldt sig i Voet. De skulle altsaa have kun den Procent af deres Krav, som Afforden bestemmer. Den kunne de naturligvis komme og forlange naarsomhelst, og den maa Skyldneren være rede til at betale, naar den paakræves; men Mere kan der ikke forlanges af ham, idet Skyldneren kommer ind under den almindelige Regel, at Afforden befri ham for den Del af enhver før Konkursen stiftet Gjæld, som ikke ved Afforden er overtagen. — Men Hensyn til Afstemningen i det Mode, hvor Affordspørgsmaalet stilles, skal jeg forøvrigt gjøre den Bemærkning i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem,